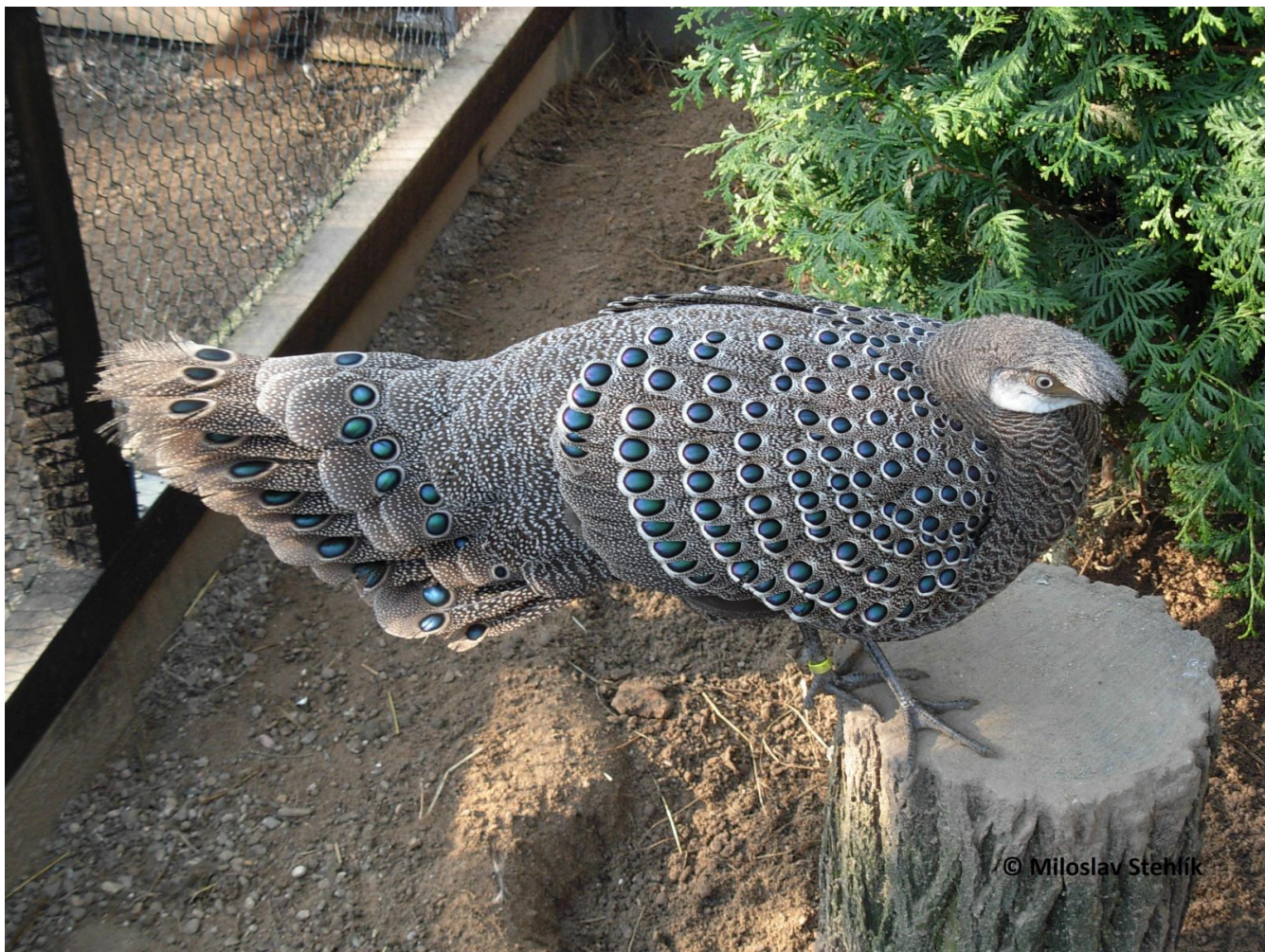

Morfologické změny u bažanta pavího šedého chovaného v zajetí

Kurt Landig

Bažant paví šedý (*Polyplectron bicalcaratum*) se vyskytuje v jihovýchodní Asii, především v Laosu a Vietnamu a je hojný v pro něho typickém prostředí polostálezelených lesů. Jeho typická oka kontrastující s dlouhými šedými péry z bažanta pavího dělají velmi atraktivní druh do chovatelských kolekcí. Nicméně, může zde být důvod k znepokojení, protože morfologické znaky bažanta pavího šedého se mohou u populací chovaných v zajetí měnit.

Pozorováním bažanta pavího šedého v několika soukromých chovech ukazuje, že jejich ostrухy a ocasní pera se mohou měnit v důsledku chovu v zajetí. Zdá se, že ostrухy mohou být menší nebo chybí a ocasní pera jsou kratší u obou pohlaví, nezávisle na věku. Tyto změny ve fyzických znacích u bažantů mohou být důsledkem genetických změn u populací chovaných v zajetí.

Pro zjištění velikosti fyzických změn byly porovnány údaje ze vzorků bažantů v několika museích, včetně Natural History Museum (Tring, Hertfordshire, UK), American Museum of Natural History (New York) a Chicago Field Museum (Illinois), obě v USA. Počet a velikost ostruh a délka ocasních per byla měřena na vzorcích bažantů šedých pavích pro vytvoření zdroje základních informací, ke kterým se srovnávaly stejné fyzické charakteristiky u ptáků chovaných v zajetí.

Tabulka níže obsahuje informace sebrané v Natural History Museum v Tringu z 19 kohoutů dvou poddruhů, *Polyplectron bicalcaratum bicalcaratum* a *Polyplectron bicalcaratum bakeri*. Délka hlavních ocasních per u těchto kohoutů je v rozmezí od 30 cm do 35.5 cm, průměrně 33 cm. Průměrná délka ocasních per u slevic byla 23 cm.

Přes 70 vzorků bažanta pavího šedého bylo nalezeno v těchto 3 muzeích. Většina vzorků kohoutů z obou muzeí v Americe měla dvě ostruhy na obou běhácích nebo dvě ostruhy na jednom běháku a jednu ostruhu na druhém běháku. Podrobné pozorování a měření u kohoutů ostatních druhů rodu *Polyplectron* v těchto muzeích ukázala, že tito kohouti mají také dvě nebo jednu ostruhu na každém běháku až 2,5 cm dlouhou.

Number of specimens	Number of spurs on each tarsus	Length of spurs	Distance between spurs
11	2	1.9 – 2.5 cm	1 – 2.5 cm
3	3 and 2	1.9 – 2.5 cm	1 – 2.5 cm
3	2 and 1	1.9 – 2.5 cm	1 – 2.5 cm
2	1	1.9 – 2.5 cm	1 – 2.5 cm

Measurements taken of the tail of an adult male

The spur development of an adult male grey peacock-pheasant

(Photos courtesy of American Museum of Natural History, New York)

Pokud porovnáme tyto výsledky s bažanty pavími šedými odchovanými v zajetí je zřejmé, že u těchto ptáků dochází ke snižování počtu ostruh a zkracování délky ocasních per. To co způsobuje tyto změny u pavích bažantů, by mělo být předmětem dalšího výzkumu.

Poznámka: Překlad pojmů v tabulce

Number of specimens	- Počet vzorků
Number of spurs on each tarsus	- Počet ostruh na běháku
Length of spurs	- Délka ostruh
Distance between spurs	- Vzdálenost mezi ostruhami

Z originálu v The International Newsletter of the World Pheasant Association (issue 86) přeložil a upravil pro potřeby WPA CZ-SK.

Ing. Jiří Mrnka